

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 695

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 octombrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 329 din 11 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 3 din Codul penal.....	1-3		
Decizia nr. 339 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.....	3-5		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.099. — Hotărâre privind trecerea unor stadioane, a unor bunuri din complexurile sportive și bazele sportive, precum și anexele aferente, situate în unele unități administrativ-teritoriale, din proprieta-		tea publică a statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în proprietatea publică a județelor, municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale ale acestora.....	6-14
		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
		91. — Decizie privind concentrarea economică realizată de către LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale „LAFARGE ARCOM GIPS” — S.A. București.....	15-16
			★
		Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 329

din 11 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 3 din Codul penal

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 3 din Codul penal, excepție

ridicată de Ionel Berechet în Dosarul nr. 1.526/P/2002 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, invocate de autorul excepției, ci reprezintă o măsură de protecție care nu poate avea semnificația nici a unui privilegiu, nici a unei discriminări, ea fiind destinată tocmai asigurării, în anumite situații specifice, a egalității cetățenilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.526/P/2002, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 3 din Codul penal**, excepție ridicată de Ionel Berechet, apelant inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece, „potrivit Legii privind Statutul polițistului nr. 360/2002, polițiștii sunt funcționari publici civili, situație în care rămân aplicabile pentru aceștia, în cadrul infracțiunii de ultraj, doar dispozițiile art. 239 alin. 1 și 2 din Codul penal, iar alin. 3 este neconstituțional, aplicarea acestuia fiind posibilă, dar până la intrarea în vigoare a Statutului polițistului“.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât scopul urmărit de legiuitor prin introducerea dispozițiilor legale criticate a fost acela de a crea o protecție sporită anumitor categorii de persoane cu funcții care, prin specificul lor, îi pot face mai frecvent subiecte pasive ale infracțiunii de ultraj decât alte categorii de funcționari. Adoptarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu înseamnă că polițistul nu mai poate fi subiect pasiv al infracțiunii de ultraj, prevăzută de art. 239 alin. 3 (devenit ulterior alin. 4) din Codul penal, și că nu ar mai fi apărat de aceste dispoziții legale, deoarece specificul activității sale a rămas neschimbat.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile art. 239 alin. 3 din Codul penal sunt constituționale. În motivarea acestui punct de vedere se arată că polițistul este investit cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite de lege, poziția sa de subiect pasiv al infracțiunii de ultraj nefiind legată de calitatea de militar.

Guvernul consideră critica de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, aceasta vizând aspecte de aplicare a legii, iar nu de constituționalitate. Se arată că și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2002, alin. 3 al art. 239 din Codul penal, modificat prin Legea nr. 140/1996 și devenit alin. 4 în urma modificării Codului penal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2002, făcea distincție între polițiști și alte categorii de persoane, iar prin intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2002 dispozițiile legale criticate, în ceea ce îi privește pe polițiști, nu au fost implicit abrogate, acestea rămânând în continuare aplicabile în cazul săvârșirii infracțiunii de ultraj împotriva polițiștilor.

Avocatul Poporului arată că prevederile legale referitoare la infracțiunile de ultraj săvârșite împotriva polițistului nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece scopul urmărit de legiuitor a fost acela de a crea o protecție sporită anumitor categorii de persoane cu anumite funcții, care prin specificul lor pot fi mai des subiect pasiv al infracțiunii de ultraj decât alte categorii de funcționari.

Protecția penală asigurată polițiștilor, care, potrivit Legii nr. 360/2002, beneficiază de un statut special, reprezintă o garanție a exercitării atribuțiilor ce le revin și nicidecum un privilegiu, iar legitimitatea sa derivă din însăși legitimitatea existenței autorității. Tratatul juridic diferit este justificat tocmai de necesitatea egalității în fața legii, de a nu se crea stări privilegiate sau discriminatorii. În concluzie, se arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 239 alin. 3 din Codul penal, în vigoare la data săvârșirii faptei, devenit ulterior alin. 4, în urma introducerii alin. 2 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2002, dispoziții potrivit cărora: *„Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt săvârșite împotriva unui magistrat, polițist sau jandarm ori alt militar, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.“*

În cauză autorul excepției a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj cu violență, prevăzută în art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal (în redactarea din anul 2001), texte care au devenit în prezent alin. 3 și 4. El critică dispozițiile alin. 4 (fost 3) pe care le consideră ca devenite neconstituționale după intrarea în vigoare a Legii nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului. Potrivit art. 1 din această lege *„Polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului“*. Autorul excepției susține că, în aceste condiții, dacă polițiștilor, funcționari publici civili, li se aplică normele de protecție din art. 239 alin. 4 (fost 3), se creează o disfuncționalitate evidentă în sistemul penal sancționator, deoarece este inadmisibil ca polițiștii să aibă un tratament juridic diferit de celelalte categorii de persoane numite în funcții publice. În opinia sa, deși nu o spune explicit, dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece instituie un statut discriminatoriu în favoarea polițiștilor, în raport cu alți funcționari publici.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Curtea reține că textul de lege criticat reglementează o variantă agravantă a ultrajului comis împotriva unui magistrat, polițist sau jandarm ori alt militar. Aceste dispoziții nu sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece nu poate fi vorba despre o încălcare a principiului egalității în fața legii și a autorităților publice, de vreme ce legiuitorul a instituit această agravantă a ultrajului, constând în sporirea cu 3 ani a maximului special al pedepsei, în cazul săvârșirii infracțiunii față de funcționari însărcinați cu apărarea ordinii și siguranței publice.

Intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu schimbă natura funcției publice și deci nu face să dispară necesitatea apărării speciale a persoanei acestuia împotriva faptelor de ultraj.

Astfel fiind, rezultă că dispozițiile art. 239 alin. 4 (fost 3) din Codul penal reprezintă o măsură de protecție care nu

are însă semnificația unui privilegiu și nici a unei discriminări, fiind destinată tocmai asigurării, în anumite situații specifice, a egalității cetățenilor.

Criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate, excepția urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 239 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Ionel Berechet în Dosarul nr. 1.526/P/2002 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 339

din 16 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Porneală în Dosarul nr. 42/2003 al Tribunalului Militar București.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției și partea Vintilă Porneală, lipsă fiind Primăria Municipiului Tulcea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată.

Partea Vintilă Porneală arată că este de acord cu susținerile autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 42/2003, **Tribunalul Militar București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mariana Porneală, inculpată în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 26 pct. 2, art. 30 și ale art. 32—35 din Codul de procedură penală sunt în vădită contradicție cu prevederile art. 16 și 21 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și accesul liber la justiție, ale art. 20 din Constituție, care stabilesc aplicarea directă a prevederilor tratatelor internaționale în materia drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în speță dreptul la un proces echitabil, ale art. 49 din Legea fundamentală, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, precum și ale art. 125 din Constituție, referitoare la instanțele judecătorești. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că normele ce reglementează competența de judecată, cuprinse în art. 26 pct. 2, art. 30 și art. 32—35 din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale, deoarece dau în competența tribunalului militar fapte săvârșite de persoane care nu au calitatea de militar și care ar trebui să fie judecate de instanțe civile.

În opinia Tribunalului Militar București, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instanțele militare judecă după aceleași norme de procedură penală ca și instanțele civile, iar potrivit prevederilor art. 125 alin. (3)

din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Faptul că în Codul de procedură penală sunt stabilite competențe diferite ale instanțelor, inclusiv ale instanțelor militare, în raport cu calitatea persoanei inculpatului, nu încalcă prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură penală, instanța arată că excepția nu are legătură cu cauza, întrucât dispozițiile respective reglementează competența teritorială a instanțelor.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, nefiind încălcate prevederile constituționale și nici cele ale documentelor internaționale invocate. Se arată că instituirea de competențe, după calitatea persoanei, pentru instanțele militare nu înseamnă încălcarea prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, la aplicarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, la accesul liber la justiție sau la restrângerea exercițiului unor drepturi ori al unor libertăți.

Guvernul consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată în raport cu toate prevederile constituționale și internaționale invocate de autorul excepției. În acest sens se arată că textele din Codul de procedură penală criticate nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, întrucât nu se creează privilegii sau discriminări. Nu este afectat nici accesul liber la justiție (art. 21), deoarece părțile procesului penal beneficiază de toate garanțiile procesuale în fața instanțelor militare ca și în cazul judecării procesului penal de către instanțele civile. În ceea ce privește susținerea conform căreia dispozițiile art. 26 pct. 2, art. 30 și ale art. 32—35 din Codul de procedură penală ar contraveni prevederilor art. 49 din Constituție, Guvernul arată că aceasta nu poate fi reținută deoarece nu se poate vorbi de dreptul de a fi judecat de o anumită instanță, ci de dreptul de a fi judecat de instanța competentă determinată potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală. Or, acest drept nu este restrâns. De altfel, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. De asemenea, Guvernul consideră că textele legale criticate nu încalcă nici prevederile art. 20 din Constituție raportate la tratatele internaționale privitoare la drepturile omului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 26 pct. 2 din Codul de procedură penală, care dau în competența tribunalului militar unele infracțiuni săvârșite de civili, se arată că acestea nu contravin principiului egalității cetățenilor, ținând seama de situația diferită în care se află persoanele respective. Totodată, dispozițiile art. 30 din Codul de procedură penală stabilesc regulile de competență teritorială fără a face deosebire între instanțele civile și cele militare. Se apreciază a fi lipsită de temei și invocarea neconstituționalității art. 32, 33 și 34 din Codul de procedură penală, dispoziții aplicabile în toate cazurile de indivizibilitate și conexitate a cauzelor, indiferent de natura civilă sau militară a instanței. Competența și procedura de judecată, aceleași pentru instanțele judecătorești fie civile, fie militare, sunt exclusiv opera legiuitorului [art. 125 alin. (3)

din Constituție]. În aceeași măsură nu se justifică invocarea încălcării art. 21 din Constituție privind accesul la justiție și nici a art. 20 raportat la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece drepturile menționate sunt asigurate și în activitatea instanțelor militare, persoanele în cauză având posibilitatea să își exercite drepturile procesuale ca și în fața unor instanțe civile. În același timp, nu poate fi susținută nici încălcarea dispozițiilor art. 49 din Constituție, întrucât judecarea cauzei de către o instanță militară reprezintă un aspect de ordin procedural și nu implică o restrângere a drepturilor fundamentale ale persoanei.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 26 pct. 2 (Competența tribunalului militar): „Tribunalul militar judecă în primă instanță: (...)

2. următoarele infracțiuni săvârșite de civili:

a) *infracțiunile contra bunurilor aflate în proprietatea, administrarea sau folosința Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției — Direcția generală a penitenciarelor —, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Protecție și Pază, care prin natura sau destinația lor au un caracter militar sau interesează capacitatea de apărare ori siguranța statului;*

b) *infracțiunile prevăzute în art. 348—354 din Codul penal“;*

— Art. 30 (Competența pentru infracțiunile săvârșite în țară): „Competența după teritoriu este determinată de:

a) *locul unde a fost săvârșită infracțiunea;*

b) *locul unde a fost prins făptuitorul;*

c) *locul unde locuiește făptuitorul;*

a) *locul unde locuiește persoana vătămată.*

Judecarea cauzei revine aceleia dintre instanțele competente potrivit alin. 1, în a cărei rază teritorială s-a efectuat urmărirea penală.

Când urmărirea penală se efectuează de către Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau de către parchetele de pe lângă curțile de apel ori de pe lângă tribunale sau de către un organ de cercetare central ori județean, procurorul, prin rechizitoriu, stabilește căreia dintre instanțele prevăzute în alin. 1 îi revine competența de a judeca, ținând seama ca, în raport cu împrejurările cauzei, să fie asigurată buna desfășurare a procesului penal.

Prin «locul săvârșirii infracțiunii» se înțelege locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, în totul sau în parte, ori locul unde s-a produs rezultatul acesteia.“;

— Art. 32 (Reunirea cauzelor): „În caz de indivizibilitate sau de conexitate, judecată în primă instanță, dacă are loc în

același timp pentru toate faptele și pentru toți tăptuitorii, se efectuează de aceeași instanță.”;

— Art. 33 (Cazurile de indivizibilitate): „Este indivizibilitate:

a) când la săvârșirea unei infracțiuni au participat mai multe persoane;

b) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin același act;

c) în cazul infracțiunii continuate sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune.”;

— Art. 34 (Cazurile de conexitate): „Este conexitate:

a) când două sau mai multe infracțiuni sunt săvârșite prin acte diferite, de una sau de mai multe persoane împreună, în același timp și în același loc;

b) când două sau mai multe infracțiuni sunt săvârșite în timp ori în loc diferit, după o prealabilă înțelegere între infractori;

c) când o infracțiune este săvârșită pentru a pregăti, a înlesni sau a ascunde comiterea altei infracțiuni, ori este săvârșită pentru a înlesni sau a asigura sustragerea de la răspundere penală a tăptuitorului altei infracțiuni;

a) când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru o bună înfăptuire a justiției.”;

— Art. 35 alin. 2 și 3 (Competența în caz de indivizibilitate sau conexitate): [...] „Dacă dintre instanțe una este civilă, iar alta militară, competența revine instanței militare.

Dacă instanța civilă este superioară în grad, competența revine instanței militare echivalente în grad cu instanța civilă.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale deoarece prevăd competența tribunalului militar de a judeca infracțiuni săvârșite de persoane care nu au calitatea și statutul de militar și care ar trebui, în mod firesc, să fie date în competența instanțelor civile. Asimilarea civililor cu militarii și judecarea lor de către instanțele militare este considerată de autorul excepției ca o discriminare și ca o încălcare a drepturilor și libertăților constituționale cuprinse în art. 16, 21, 49 și 20 raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în art. 125.

Examinând dispozițiile legale criticate prin raportare la prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că nici una dintre criticile formulate nu este întemeiată. Astfel, nu se poate

susține încălcarea principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție, deoarece regimul juridic diferit, sub raportul competenței instanțelor, este consecința situației deosebite în care se găsesc persoanele respective.

Curtea constată, de asemenea, că invocarea neconstituționalității dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură penală, care stabilesc competența teritorială fără deosebire între instanțele civile și cele militare, este lipsită de temei, ca și invocarea neconstituționalității dispozițiilor art. 32, 33 și 34 din același cod. Stabilirea competenței și procedurii de judecată fiind atributul legiuitorului, nu se justifică invocarea încălcării art. 21 din Constituție și nici a art. 20 raportat la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece drepturile menționate sunt asigurate și în activitatea instanțelor militare, persoanele în cauză având posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale în aceleași condiții ca și în fața instanțelor civile.

În același timp, nu se justifică nici invocarea încălcării art. 49 din Constituție, deoarece judecarea cauzei de către instanța militară reprezintă un aspect de ordin procedural și nu implică o restrângere a drepturilor fundamentale ale persoanei.

Așa cum s-a arătat, stabilirea competenței instanțelor de judecată fiind atributul legiuitorului, acesta poate modifica dispozițiile privitoare la competență. Astfel, de exemplu, prin Legea nr. 281 din 24 iunie 2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003), dispozițiile art. 26 pct. 2 au fost implicit abrogate prin noua redactare a acestui articol. Aceste dispoziții, potrivit art. XI pct. 2 din lege, intră în vigoare de la 1 ianuarie 2004, până atunci rămânând în vigoare dispozițiile existente, care nu pot fi considerate ca neconstituționale.

De altfel, cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 273 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 4 august 2003, prin care excepția a fost respinsă ca neîntemeiată.

Criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate, excepția urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 pct. 2, art. 30, 32, 33, 34 și ale art. 35 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Porneală în Dosarul nr. 42/2003 al Tribunalului Militar București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea unor stadioane, a unor bunuri din complexurile sportive și bazele sportive, precum și anexele aferente, situate în unele unități administrativ-teritoriale, din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în proprietatea publică a județelor, municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale ale acestora

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 80 alin. (15) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în proprietatea publică a unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora a unor stadioane și bunuri din complexurile sportive și bazele sportive, precum și anexele aferente, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la intrarea în

vigoare a prezentei hotărâri, la valoarea de inventar a imobilelor de la data transmiterii.

Art. 3. — (1) Consiliile locale sau județene, după caz, sunt obligate să mențină destinația imobilelor pentru desfășurarea activităților în sistemul de educație fizică și sport.

(2) Consiliile locale sau județene, după caz, au obligația să respecte desfășurarea normală a programelor și activităților prevăzute în calendarul național pentru competițiile interne și internaționale, inclusiv programele de antrenament, acordând cu titlu gratuit folosirea stadioanelor, bunurilor din complexurile sportive și bazele sportive, precum și anexele aferente.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Octavian Morariu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 septembrie 2003.
Nr. 1.099.

DATELE DE IDENTIFICARE

a stadioanelor, a unor bunuri din complexurile sportive și bazele sportive, precum și anexele aferente, situate în unele unități administrativ-teritoriale, care se transmit din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în proprietatea publică a județelor, municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale ale acestora

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
1.	Municipiul Alba Iulia, Calea Moșilor nr. 129, județul Alba	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Alba Iulia administrarea Consiliului local al municipiului Alba Iulia	Complex Sportiv Victoria Cetate - Stadion fotbal cu tribună 18 000 locuri, pistă sintetică de atletism, 4 vestiare, grupuri sanitare, bazin recuperare, 2 terenuri fotbal (gazon + zgură) saună, sala de haltere	Nr. M.F.P. – 37085, 37086 Cod: 8.29.06
2.	Municipiul Câmpulung-Muscel, str. Mărășești nr.13, județul Argeș	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Câmpulung-Muscel administrarea Consiliului local al municipiului Câmpulung-Muscel	Complexul Sportiv LSCM Stadion de fotbal cu tribună 10000 locuri, pistă de atletism, anexe. Suprafață: 53942 mp din care 29867 mp construcții	Nr. M.F.P. – 38344 Cod: 8.29.06
3.	Municipiul Oradea Str. Făcliei Județul Bihor	Statul român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Oradea și administrarea Consiliului local al municipiului Oradea	Bazin de înot descoperit pentru sărituri Suprafață: 3948 mp, bazin 25x17 mp + anexe Bazin de înot acoperit Suprafață 5812 mp, bazin 33x16 mp, turn sărituri de 12 m înălțime, tribună cu 500 locuri	Nr. M.F.P – 36410 Cod: 8.29.06 Nr. M.F.P – 36411 Cod: 8.29.06

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
4.	Municipiul Dorohoi Str.13 Decembrie, judetul Botoșani Municipiul Botoșani Calea Națională nr. 64 , judetul Botoșani	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Dorohoi administrarea Consiliului local al municipiului Dorohoi Municipiul Botoșani administrarea Consiliului local al municipiului Botoșani	Stadionul „1 Mai” Teren de fotbal cu tribună 1000 de locuri, pistă de atletism, teren de handbal, teren de volei, suprafață 38867,28 mp Stadionul municipal Teren de fotbal cu tribună 12000 locuri, anexe.	Nr. M.F.P. – 38651 Cod: 8.29.13 Nr. M.F.P. – 101078 Cod: 8.29.06
5.	Municipiul Buzău B-dul Unirii nr.1 bis Municipiul Buzău B-dul Mareșal Averescu, judetul Buzău	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Buzău Administrarea Consiliului local al Municipiului Buzău	Stadionul de atletism Pistă de zgură cu tribună de 500 locuri, anexe Patinoar artificial Patinoar artificial cu tribună 1000 de locuri, anexe	Nr.M.F.P – 27821 Cod:8.29.06 Nr. M.F.P. – 101095 Cod: 8.29.06

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
6.	Municipiul Târgoviște Str. Justiției nr. 1, judetul Dâmbovița	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Târgoviște Administrarea Consiliului local al Municipiului Târgoviște	Stadionul „Eugen Popescu” Teren de fotbal cu tribună 12800 locuri, pistă de atletism 2 terenuri de fotbal antrenament, anexe, suprafață 48.620 mp	Nr. M.F.P. – 38312 Cod: 8.29.06
7.	Municipiul Craiova Bdul Stirbei Voda nr 9 Comuna Podari, judetul Dolj	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Județul Dolj administrarea Consiliului Județean Dolj	Complex sportiv Stadionul Tineretului , Stadion Fotbal cu 2 tribune Stadionul Podari Teren gazonat fără tribune, suprafața totală 15000 mp.	Nr. M.F.P. – 37209 Cod: 8.29.13 Nr. M.F.P. - 101101 Cod: 8.29.06

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
8.	Municipiul Galați Str. Traian nr. 175 județul Galați Str. Stadionului nr. 1	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Galați Administrarea Consiliului local al municipiului Galați	<p>Complexul sportiv „Arena de box” Suprafata 2104,93mp din care construit 1660,44mp, corp cazare 40 locuri cu suprafata construita 225,7mp, sala de box si haltere 464,4mp si Sala Polivalentă: 970,3 mp investitiei sistată în 1994</p> <p>Bazinul de înot Construcție propusă pentru RK. Suprafată totală 1214,45 mp. din care construită 1214,41 mp.</p> <p>Stadion „Dunărea” Teren gazonat cu tribune cu 25 000 locuri, teren de antrenament, pistă de atletism. Suprafată totală 86478 mp din care construcții 8588 mp.</p>	<p>Nr. M.F.P. – 26695 Cod: 8.29.13</p> <p>Nr. M.F.P. – 26696 Cod: 8.29.13</p> <p>Nr. M.F.P. – 26699 Cod: 8.29.13</p>

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
9.	Municipiul Hunedoara, str. Avram Iancu Județul Hunedoara	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Hunedoara administrarea Consiliului local al municipiului Hunedoara Municipiul Petroșani administrarea Consiliului local Petroșani	Bazin de înot acoperit 2 bazine de 25 x 15m. și 12,5 x 6 m., tribună 300 de locuri, anexe Complexul Sportiv „Jiu” Teren de fotbal cu tribună 15.000 locuri, pista de atletism, 2 terenuri de fotbal – antrenament, anexe	Nr. M.F.P. – 39246 Cod: 8.29.13 Nr. M.F.P. – 39247 Cod: 8.29.13
10.	Municipiul Slobozia Aleea Stadionului nr. 3 Județul Ialomița	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Slobozia administrarea Consiliului local al municipiului Slobozia	Stadionul Tineretului „1 MAI” Stadion de fotbal cu tribune 7500 locuri, anexe	Nr. M.F.P. – 101733 Cod: 8.29.13

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
11.	Municipiul Iași str. Aviației nr. 1 Județul Iași Municipiul Iași, Soseaua Iași-Ciurea Județul Iași	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Iași administrarea Consiliului Local al Municipiului Iași	Stadionul Tineretului Aria incintei 38.600mp Aria construită, 2075mp, se compune din: teren fotbal gazonat, cu tribună de 3000 locuri, teren de rugby, teren de fotbal de zgură, teren de fotbal dimensiuni reduce, 90/45 vestiare, grupuri sanitare, cabinet medical, ateliere, garaje. Baza Hipică Grajd pentru 20 cai, vestiare, grup sanitar, padocuri, turn arbitraj.	Nr. M.F.P. – 101911 Cod: 8.29.13. Nr. M.F.P. – 101999 Cod: 8.29.13.
12.	Municipiul Slatina Aleea Oltului nr. 2 Județul Olt	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Slatina administrarea Consiliului local al municipiului Slatina	Complexul sportiv "1 Mai" Teren de fotbal cu tribună de 17 000 de locuri; teren de fotbal cu tribună 2500 locuri; 2 piste de atletism de 400 m lungime, anexe	Nr. M.F.P. – 36005 Cod: 8.29.13
13.	Municipiul Zalău Str. Stadionului nr. 5 Județul Sălaj	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Zalău administrarea Consiliului local al municipiului Zalău	Stadionul Municipal Teren de fotbal cu tribune 4500 locuri, pistă de atletism, săli de luptă, tenis de masă și anexe.	Nr. M.F.P. – 101009 Cod: 8.29.06

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
14.	Municipiul Suceava Bd-ul "1 Decembrie 1918" nr. 7, judeteul Suceava Bd-ul Universității Lunca Sucevei Municipiul Suceava,	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Suceava administrarea Consiliului local al municipiului Suceava	<p>Stadionul „Areni” Suprafața 18200 mp. Teren de fotbal cu tribună 10000 de locuri, pistă de atletism cu zgură de 400 m și anexe</p> <p>Patinoar artificial descoperit și uzina de frig Suprafață 3230 mp., pista de gheață și anexe. Uzina de frig în suprafață de 385 mp</p> <p>Complex sportiv „Ștrand” 3 bazine de înot descoperite, teren de tenis și anexe, suprafață 24850 mp.</p>	<p>Nr. M.F.P. – 34 727 Cod: 8.29.06</p> <p>Nr. M.F.P. – 34 732 Cod: 8.29.06</p> <p>Nr. M.F.P. – 34 733 Cod: 8.29.06</p>
15.	Municipiul Tulcea Str. Tineretului nr.2 Județul Tulcea	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Tulcea și administrarea Consiliului local al municipiului Tulcea	<p>Complex Sportiv „Delta” Teren fotbal gazonat cu pistă de atletism și tribună 10000 locuri, vestiare, grupuri sociale, anexe. Suprafață totală 52745 mp</p>	<p>Nr. M.F.P – 102067 Cod: 8.29.13</p>

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului aprobat prin H.G. nr. 45/2003; anexa 21
16.	Municipiul Bârlad Str. Cetinei nr. 1, Județul Vaslui Municipiul Bârlad Aleea Parcului Municipiul Huși Aleea Stadionului nr.1	Statul Român și administrarea Agenției Naționale pentru Sport	Municipiul Bârlad administrarea Consiliului local al municipiului Bârlad Municipiul Huși Administrarea Consiliului local al municipiului Huși	Sala de sport Sala de pregătire și anexe în suprafață de 698 mp. Stadion „Parc” Stadion cu tribune 3000 de locuri. Suprafață 7480 mp. Stadion „Mecanica” Stadion cu tribună 2050 locuri. Suprafață 14800 mp.	Nr. M.F.P. – 102100 Cod: 8.29.13 Nr. M.F.P. – 102101 Cod: 8.29.13 Nr. M.F.P. – 102103 Cod: 8.29.13

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de către LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075 din 21 decembrie 2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

2. Legii concurenței nr. 21/1996;

3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;

4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;

5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;

6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;

7. Notificării concentrării economice, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RS—347 din 20 decembrie 2002;

8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—347 din 20 decembrie 2002;

9. Notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată, având în vedere următoarele:

1. Concentrarea economică s-a realizat, la data de 6 decembrie 2002, prin achiziționarea de către LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. de la S.C. ARCOM — S.A. București a unui pachet de acțiuni reprezentând 40% din capitalul social al S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București.

Anterior realizării acestei operațiuni, LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. deținea la S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București un pachet de acțiuni reprezentând 50% din capitalul social al acestei societăți. Acest pachet a fost obținut de LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. prin înființarea, împreună cu S.C. ARCOM — S.A. București, a societății în comun concentrative S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București. Această operațiune de concentrare economică a fost autorizată prin Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 44 din 22 februarie 2001.

2. Societatea achizitoare, LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. conduce Divizia Gips din cadrul Grupului LAFARGE. Grupul LAFARGE este prezent pe piața românească prin S.C. LAFARGE ROMCIM — S.A. București, societate care activează în principal pe piețele materialelor de construcții.

3. Societatea achiziționată, S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, are ca obiect principal de activitate producerea și comercializarea panourilor de gips carton.

4. Piața relevantă aferentă concentrării economice a fost definită ca fiind piața panourilor de gips carton, pe întregul teritoriu al României.

5. Segmentul deținut de LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. pe piața panourilor de gips carton pe întregul teritoriu al României este de fapt cota de piață a S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, anterior realizării operațiunii de concentrare economică. Pe piața relevantă definită, în anul 2002, cota de piață deținută de S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București a avut valoarea de circa 25%.

6. Prin concentrarea economică realizată, segmentul deținut de LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. pe piața relevantă definită nu se modifică întrucât, anterior dobândirii controlului unic asupra S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, societatea achizitoare era prezentă pe această piață prin S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, societatea la care deținea controlul în comun împreună cu S.C. ARCOM — S.A. București. Nici LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A. și nici o altă societate aparținând Grupului LAFARGE nu mai controlează alte societăți comerciale active pe piața relevantă definită.

7. Pe piața relevantă definită oferta este reprezentată de S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, ca producător autohton, și de societăți comerciale importatoare.

8. Pe piața relevantă definită cererea este reprezentată de agenți economici care își desfășoară activitatea în domeniul construcțiilor. În anul 2002, S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București nu a realizat exporturi de plăci de gips carton.

9. Operațiunea de concentrare economică realizată de LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A., prin dobândirea controlului unic direct la S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București, nu creează și nu consolidează o poziție dominantă și nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale pct. 124 din cap. II partea a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică notificată, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, este de 119.749.000 lei și se va plăti cu ordin de plată în contul nr. 361280051300 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria Sectorului 1, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont”, se va înscrie contul nr. 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atașată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A. București.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general al Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se comunică, de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței, către:

Societatea achizitoare:

LAFARGE GYPSUM INTERNATIONAL — S.A.
500, rue Marcel Demonque, Agroparc, 84915 Avignon
Cedex 9, France
Telefon: 33.4.32.44.41.99
Fax: 33.4.32.44.44.71

Prin împuternicit,

Avocat Ilinca Popovici
Telefon: 201 12 00
Fax: 201 12 10

Societatea achiziționată:

S.C. LAFARGE ARCOM GIPS — S.A.
Str. Virgiliu nr. 81, sectorul 1, 77106, București
Telefon: 632 21 37, 638 20 44
Fax: 312 01 29

Președintele Consiliului Concurenței,
Theodor Valentin Purcărea

București, 6 martie 2003.
Nr. 91.

RECTIFICĂRI

În anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.103/2003 privind stabilirea modelelor buletinelui de vot, proceselor-verbale, listelor electorale speciale și suplimentare și ștampilelor pentru referendumul național privind revizuirea Constituției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 23 septembrie 2003, se face următoarea rectificare:

— în cuprinsul notei de subsol, în loc de: „... 20 mm” se va citi: „... 18 mm”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
